

РЕШЕНИЕ

№ 3567

гр. София, 28.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 14.05.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **12175** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. чл.63, ал.4 от Закона за министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на Д. И. Н. от [населено място], [улица], против Заповед за задържане на лице № 2767/12.11.2013г. на полицейски орган при МГБР „С.” – С. – СДВР, И. Б. С., издадена на основание чл.63, ал.1, т.2 от ЗМВР.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна поради необоснованост и допуснати процесуални нарушения. Поддържа се, че фактическите обстоятелства са описани невярно и не е издадено съответстващото наказателно постановление.

Ответникът оспорва жалбата като неоснователна. Не претендира разноски.

Софийска градска прокуратура - редовно уведомена, не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 12.11.2013 г. полицаите К.Б., К.К. и А.П. от „Охранителна ролция” при СДВР, 01 сектор, 04 група, били ангажирани като охрана на масови мероприятия. Около 23,00 ч. група протестиращи блокирали кръстовището на О. мост. Същите са били многократно предупреждавани да освободят пътното платно, но те отказали. В групата протестиращи се открил жалбоподателя, който не само отказал да изпълни

полицейското разпореждане, но псувал и обиждал полицаите. Нарушителят е бил задържан в 01 РУП, където е снето писмено обяснение от задържания. В писменото си обяснение жалбоподателят заявява, че не знае защо е бил задържан, тъй като не е направил нищо. За извършеното нарушение е съставен АУАН № 235546/13.11.2013 г.

При така установените факти съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в законоустановения четиринадесетдневен срок по чл.149, ал.1 АПК от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване административен акт.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

В настоящето производство съгласно чл. 168, ал. 1 вр. чл. 146 АПК съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като прецени дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона. Съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган - полицейски орган по смисъла на чл. 53, ал. 2 вр. чл. 63, ал. 1 ЗМВР.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал.1, т. 2 от ЗМВР, полицейските органи могат да задържат лице, което след надлежно предупреждение съзнателно пречи на полицейски орган да изпълни задължението си по служба. Следователно, за да бъде задържано лице на това основание е необходимо да са изпълнени две предпоставки: 1. полицейският орган да изпълнява свое задължение по служба и 2. лицето, въпреки че е надлежно предупреждено, съзнателно да пречи на органа на изпълни служебните си функции. Установено е, че на 12.11.2013 г. жалбоподателят въпреки отправеното предупреждение не освобождава пътното платно на кръстовището на [улица]и [улица]. При липсата на данни на участниците в демонстрацията да е разрешено да предприемат действия, с които да преустановят или да препятстват движението на това кръстовище същите следва да се съобразят с правилата за движение, регламентирани в Закона за движение по пътищата, засягащи всички участници в движението, като спазват правилата за движение и не създават опасности и пречки за движението, както и да се съобразят с разпорежданията на полицейските органи, насочени към осигуряване на безпрепятственото осъществяване на движението в столицата и предотвратяване на пътни инциденти. В случая поведението на Н. в отклонение от полицейското разпореждане е насочено към осуетяване на задълженията на полицейските органи във връзка с възложената им превантивна и правоохранителна дейност, поради което настоящият състав приема, че правомощията на полицейския орган по прилагане на принудителната мярка са упражнени в съответствие със закона.

Правното основание за издаване на акта е чл. 63, ал. 1, т. 2 вр. чл. 55, ал. 1 и ал. 4 ЗМВР - когато лицето след надлежно предупреждение съзнателно пречи на полицейски орган да изпълни задължението си по служба. Чл.63, ал.1 ЗМВР регламентира мерки за административна принуда с цел обезпечаване на дейността на полицейските органи, осигуряване на своевременно протичане на мероприятията, както и по опазване на обществения ред. Разпоредбата на чл. 55, ал. 1 ЗМВР урежда възможността на полицейските служители да издават устни или писмени полицейски разпореждания, когато това е необходимо за изпълнение на възложените им функции. Съгласно чл. 55, ал. 4 ЗМВР разпорежданията на полицейския орган са задължителни за изпълнение. Въз основа на изложеното по-горе съдът намира, че са осъществени

предпоставките на чл.63, ал.1, т.2 ЗМВР за задържане на Н..

Като индивидуален административен акт заповедта по чл. 63, ал. 1 от ЗМВР следва да съдържа изброените в нормата на чл. 63, ал. 2 от Правилника за прилагане на Закона за Министерството на вътрешните работи /ППЗМВР/ реквизити. Съдът намира, че оспорената заповед е издадена в изискуемата от закона форма и съдържание.

Неоснователно е оплакването в жалбата за необоснованост на оспорената заповед. Съдебната практика по въпроса относно излагането на мотиви в друг документ, извън оспорения, е постоянна и започва с Тълкувателно решение № 16/31.03.1975 г. на ОСГК на ВС. Тази практиката мотивите да съществуват в документ, съставен от друг орган преди издаването на обжалвания индивидуален административен акт, се прилага постоянно и не противоречи на закона. В настоящия случай фактическите съображения, изложени и в докладна записка от 12.11.2013 г., също следва да бъдат взети предвид като такива обосноваващи прилагането на административната мярка, т.е. фактически основания в настоящия случай следва да се считат тези, изложени в докладната записка от 12.11.2013 г. В този смисъл е и константната практика на ВАС /Решение № 1824/10.02.2014 г., постановено по адм.д. № 5608/2013г./

Неоснователно е и оплакването на жалбоподателя за допуснати нарушения на процесуалните правила. Като такова се сочи неиздаването на акт за констатиране на административно нарушение. На първо място такъв акт е издаден – АУАН № 235546/13.11.2013 г. На второ място законосъобразността на заповедта по чл.63, ал.1, т.2 ЗМВР не се обуславя от издаването на АУАН. Тази заповед е самостоятелен индивидуален административен акт, който черпи своето основание в закона, а не в АУАН.

С оглед на изложеното обжалваната заповед като законосъобразна следва да бъде оставена в сила.

При този изход на спора съдът не присъжда разноси в полза на ответника предвид че, такива не са своевременно поискани.

Мотивиран така, и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, Административен съд София-град,Първо отделение,20 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. И. Н. от [населено място], [улица], против Заповед за задържане на лице № 2767/12.11.2013г. на полицейски орган при МГБР „С.” – С. - СДВР.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните

Препис от съдебния акт да се изпрати на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: